

[Knud Lind]

et lovforslag. Man var ikke i stand til at vedtage fremskridtspartiets forslag, og tankerne er så ført over i det nye forslag fra ministeren – til dels. Så må vi håbe, at de kommer igennem dér. Fremskridtspartiet fremsatte jo den 12. januar 1983 sit lovforslag. Der var visse indvendinger imod det.

Vedrørende selve lovforslaget har jeg et enkelt spørgsmål til ministeren om § 7 b, der taler om et antal vælgere, der mindst svarer til 2 pct. af samtlige ved det sidst afholdte folketingsvalg afgivne gyldige stemmer. Her kunne man måske nok have sagt ved det sidst afholdte EF-valg i stedet for. Det kunne have en vis betydning, idet der blev afgivet færre stemmer ved valget til EF-Parlamentet end til folketingsvalget. Da vi nu har haft et EF-valg, så kunne man egentlig godt have taget det i stedet for. Men jeg er sikker på, ministeren nok har en begrundelse for sit forslag.

Vi vil i øvrigt støtte lovforslaget.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Til hr. Knud Lind vedrørende 2 pct. af de sidst afgivne stemmer ved det sidste Parlamentsvalg. Det mener jeg ville være en dårlig idé, for så skulle man rette ind hele tiden. Det synes jeg ikke man skal.

Jeg mener, at lovforslaget er blevet et godt stykke værktøj til næste EF-valg, og det vil jeg gerne rose ministeren for. Det er blevet til på baggrund af betænkning nr. 903, som blev afgivet i 1980, og det er et stort stykke arbejde og et godt stykke arbejde, der ligger bagved, idet man hermed ønsker at tilpasse bestemmelserne til lovændringen af 30. april 1980 vedrørende valg til vores eget parlament. Derfor mener jeg også, det skal være således, at det bliver 2 pct. af de stemmer, der er afgivet ved sidste folketingsvalg.

Ud over nogle redaktionelle ændringer ønsker man ændringer med hensyn til kandidatlisterne og godkendelse af underskriftsformularer, og reglerne om stemmeoptælling gøres også mere fleksible, hvad vi hilser med glæde.

Vi er ikke enige med SF, når det mener, det skal være partier, som ikke er repræsenteret i folketinget, men som har samlet underskrifter før. Vi mener, det skal være partier, som enten er repræsenteret i EF eller er repræsenteret i folketinget.

Vi vil meget gerne have, at dette lovforslag kan komme hurtigt igennem, så det kan træde i kraft til den dato, man har forudsat, for der er jo ikke så længe til næste gang, vi skal have valg.

Aase Olesen (RV):

Også det radikale venstre er modstander af direkte valg til Europa-Parlamentet, men det betyder ikke, at vi ikke skal have en valglov, når nu et flertal herinde har vedtaget det.

Vi kan være enige i ministerens forslag om, at de, der allerede er valgt, de lister og partier, der allerede er repræsenteret i Europa-Parlamentet, naturligvis uden videre kan stille op. Det stillede vi faktisk også forslag om i 1977, men da måtte vi konstatere, at det mente et flertal herinde i folketinget ikke. Det kan nok undre, at man er kommet på bedre tanker i dag. Men vi kan da glæde os over det.

Vi kan ikke se nogen grund til, at der skal gælde andre regler for at være opstillingsberettiget til Europa-Parlamentet end til folketinget. Jeg vil godt høre, hvad ministerens begrundelse egentlig er for, at der skal være den forskel. I forvejen er de partier, der ikke er repræsenteret herinde, jo særdeles handicappede. De skal ustandselig holde sig å jour med deres underskriftsindsamling. Er der nogen som helst grund til at pålægge dem yderligere byrder ved at skulle indsamle et voldsomt meget større antal stemmer end det, de skal samle for at opstille til folketinget? De har egentlig nok af andet at tage sig til. Der kan kun være den grund, at man ønsker at holde små partier væk fra medierne, for det kan ikke for alvor betyde, at man ønsker at holde dem væk fra Europa-Parlamentet. Det sørger deres størrelse såmænd i sig selv for. Det kan alene være et ønske om at hindre mindretallene i at komme til orde.

Det synes jeg egentlig er sørgeligt, al den stund man i forvejen har en diskrimination, nemlig med hensyn til de pengebeløb, der stilles til rådighed for valgkampen. Vi ved, at det kun er partier og lister, der er repræsenteret i Europa-Parlamentet, der får penge, medens partier, der ikke har nogen repræsentation i Europa-Parlamentet eller kun har det her i folketinget, ikke får del i disse midler. Vi synes i virkeligheden, at det er en dobbelt